

folkningen være bestandig udsat for Oversvømmelser; maaske endog for Katastrofer; og samtidig vil der komme de aarlige Nedbrydninger; saa at selv om Værket nærmer sig sin Fuldendelse, kan der dog en skønne Dag igen staa en stor Aabning, og Befolkningen vil igen være udsat for Ekstraoversvømmelser. Og hvad Forslag 4 angaar, hvorefter man skal fremstille et stort Vandprofil, men tillige omgærde Fjorden med Diger, siger Motiverne ganske vist, hvis jeg ikke husker fejl, at det Værk kan gennemføres i Aar, men de siger ikke noget om, hvorvidt Digerne kan gennemføres i Aar. Med andre Ord, man vil paa disse Omraader kaste Befolkningen ind i en bestandig Uro. Ser man da altsaa nu tilbage til, hvad jeg vil kalde den første Type af disse Forslag, vil man se, at man for det første, hvis man vil forsøge at føre denne Sag igennem, maa bygge paa en stor Tvivl om, hvorvidt Værkerne overhovedet kan blive holdbare nok. Man maa bygge paa ganske ustabile Forhold, en Ustabilitet, som skal vare for Landbruget i en overordentlig stor Række Aar, og man maa tillige bygge paa uoverskuelige Udgifter. Det er alle disse Forhold i Forening, der efter min Mening gør det fuldt forsvarligt, at den højtærede Minister har sagt: Jeg kan ikke tage Ansvar for i dette Øjeblik at forelægge et Lovforslag, som gaar bestemt ud paa at retablere Værkerne.

Men hvis Ministeren under disse Forhold ikke tør forelægge et saadant Lovforslag, bliver det næste Spørgsmaal: Er der da saa ingen anden Udvej? Der er nu ganske vist en Udvej, som jeg kunde tænke mig, at man kunde pege paa, og som man netop fra den ærede Ordførers Standpunkt kunde pege paa. Man kunde sige: Det er Fiskeriet, vi lægger Vægt paa, men vi ønsker samtidig at redde Landbruget. Godt, lad os saa gøre hele Ringkøbing Fjord til en aaben Havbugt, til det, den har været før, i hvilken Tilstand den paa sine Steder har afsat noget Marsk. Lad os lade de Værker, der staa, passe sig selv og nedbrydes. Lad Havet skære bort af Holmslands Klit. Det vil da ske, indtil Vandstanden staaar nogenlunde ens inde og ude, og det vil maaske til syvende og sidst ikke blive noget særdeles stort og ikke noget særlig beboet Stykke Land, der skæres bort. Bekostningen her kunde maaske løbe op til 150,000 à 200,000 Kr. Men saa vil Fjorden blive saa aaben, at det omliggende Land bliver udsat for de store Katastrofer, og deraf bliver Følgen,

at hele Ringkøbing Fjord maa inddiges, og denne Inddigning vil forsigtigt udtrykt ikke koste mindre end 4 Mill. Kr. Det var imidlertid en rationel Løsning, hvis man vil sige, at det er Fiskeriet, vi vil hjælpe. Og saa kunde man maaske til syvende og sidst naa, at der kom større Dybde ind til Ringkøbing By. Men jeg tror, at enhver vil indrømme mig, at til at tage Stade til en saadan Tankegang er det danske Folketing i dette Øjeblik ude af Stand.

Tilbage staa da de tre andre Muligheder, som den højtærede Minister har forelagt os. Kort kan man om disse Forslag under eet sige, at de indeholder et fælles Punkt, idet de alle tre nødvendigt forudsætter, at Hvide Sande-Kanalen skal lukkes. Og i Modsætning til, hvad den foregaaende ærede Taler sagde, vil jeg gøre opmærksom paa, at her ligger netop Rimeligheden i hele den Opstilling, som den højtærede Minister har foretaget, idet han giver os ikke egentlig 6 eller 5 Forslag, men 2 Typer og siger: Det er nødvendigt, at enten jeg eller Lovgivningsmagten eller begge Parter vælger mellem disse to Typer, enten vælger en, der kræver Retablering, eller vælger en, der i alt Fald kræver, at Hvide Sande lukkes, og mellem disse to Ting har jeg i Øjeblikket ikke villet tage Standpunkt. Jeg har ikke villet fremsætte et Lovforslag, idet jeg har ment, at disse Ting trænger til nærmere Oplysning. Det kan man heller ikke nægte. Gaar man til Forslag Nr. 2, vil man kunne sige, at det, beregnet paa samme Maade, som jeg før har nævnt, vil medføre en Udgift paa 3,100,000 Kr. Men det har saa den Gevinst, at der ved Siden af den Afvandingssluse, som den, der ligger, faktisk er, til enhver Tid kan bygges en Skibsfartssluse til en Pris af 300,000 Kr. Men atter dette kræver en Undersøgelse.

Gaar man til det egentlige Sluseforslag, foreligger det for Rigsdagen i dette Øjeblik fra Ministerens Side kun i en Form: Oberstløjtnant Hansens Forslag, men paa Tingets Bord i Form af en Pjece af Ingeniør Berg, en Broder til afdøde Chresten Berg. Dette Forslag medfører, at man faar Magt over Vandet, men samtidig bliver Fjorden en Ferskvandssø, og Fiskeriet forandres fra Saltvands- eller delvis Saltvandsfiskeri til Ferskvandsfiskeri. Atter her tror jeg, enhver vil indrømme, at det vil være vanskeligt baade for Ministeren og for Tinget i dette Øjeblik at tage Standpunkt. Det